

289

OBWIESZCZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU NAUKI I TECHNIKI

z dnia 30 września 1968 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 sierpnia 1963 r. w sprawie zgłoszeń wynalazków do opatentowania za granicą, wykonywania praw z patentów uzyskanych za granicą oraz nabywania od osób zagranicznych praw z patentów uzyskanych w Polsce.

1. Na podstawie § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 czerwca 1968 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie zgłoszeń wynalazków do opatentowania za granicą, wykonywania praw z patentów uzyskanych za granicą oraz nabywania od osób zagranicznych praw z patentów uzyskanych w Polsce (Dz. U. Nr 20, poz. 124) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 sierpnia 1963 r. w sprawie zgłoszeń wynalazków do opatentowania za gra-

nicą, wykonywania praw z patentów uzyskanych za granicą oraz nabywania od osób zagranicznych praw z patentów uzyskanych w Polsce (Dz. U. Nr 41, poz. 227) z uwzględnieniem zmian wprowadzonych powołanym wyżej rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 19 czerwca 1968 r.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst rozporządzenia nie obejmuje następujących przepisów:

1) § 32 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 sierpnia

1963 r. w sprawie zgłoszeń wynalazków do opatentowania za granicą, wykonywania praw z patentów uzyskanych za granicą oraz nabywania od osób zagranicznych praw z patentów uzyskanych w Polsce (Dz. U. Nr 41, poz. 227) w brzmieniu:

„§ 32. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1963 r.”;

- 2) §§ 2 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 czerwca 1968 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie zgłoszeń wynalazków do opatentowania za granicą, wykonywania praw z patentów uzyskanych za granicą oraz

nabywania od osób zagranicznych praw z patentów uzyskanych w Polsce (Dz. U. Nr 20, poz. 124) w brzmieniu:

„§ 2. W sprawach o wydanie decyzji o dopuszczeniu wynalazku do zgłoszenia za granicą wszczętych przed wejściem w życie rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe.”;

„§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie w ciągu trzech miesięcy od daty ogłoszenia.”

Przewodniczący Komitetu Nauki i Techniki: E. Szyr
Wiceprezes Rady Ministrów

Załącznik do obwieszczenia Przewodniczącego Komitetu Nauki i Techniki z dnia 30 września 1968 r. (poz. 289).

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 16 sierpnia 1963 r.

w sprawie zgłoszeń wynalazków do opatentowania za granicą, wykonywania praw z patentów uzyskanych za granicą oraz nabywania od osób zagranicznych praw z patentów uzyskanych w Polsce.

Na podstawie art. 53 ust. 2, art. 75 ust. 2, art. 82 i art. 115 pkt 2 ustawy z dnia 31 maja 1962 r. — Prawo wynalazcze (Dz. U. Nr 33, poz. 156) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1.

Zgłoszenie wynalazków do opatentowania za granicą.

§ 1. 1. Przedsiębiorstwo upoważnione przez Ministra Handlu Zagranicznego do dokonywania zgłoszeń wynalazków do opatentowania za granicą, nazywane dalej „przedsiębiorstwem upoważnionym”, przystępuje do załatwiania tych czynności na podstawie decyzji właściwej jednostki gospodarki uspołecznionej o dopuszczeniu wynalazku do zgłoszenia za granicą, wydanej po zasięgnięciu opinii właściwego branżowo przedsiębiorstwa handlu zagranicznego co do celowości takiego zgłoszenia. Decyzja wydawana jest na wniosek tego, kto zgłosił wynalazek w Urzędzie Patentowym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, lub jego następcy prawnego.

2. Właściwą jednostką gospodarki uspołecznionej uprawnioną do wydawania decyzji wymienionej w ust. 1 jest:

- 1) w sprawach wynalazków pracowniczych — zjednoczenie wiodące w branży lub zjednoczenie branżowe właściwe ze względu na przedmiot wynalazku, z zastrzeżeniem przepisu ust. 3,
- 2) w sprawach wynalazków niepracowniczych — przedsiębiorstwo upoważnione przez Ministra Handlu Zagranicznego do dokonywania zgłoszeń wynalazków do opatentowania za granicą; przed wydaniem decyzji przedsiębiorstwo może zwrócić się do właściwego ze względu na przedmiot wynalazku zjednoczenia o opinię co do celowości zgłoszenia wynalazku za granicą.

3. Ministrowie Oświaty i Szkolnictwa Wyższego, Obrony Narodowej, Spraw Wewnętrznych oraz Sekretarz Naukowy Polskiej Akademii Nauk ustalą jednostki uprawnione do wydawania decyzji wymienionych w ust. 1, gdy chodzi o wynalazki, których twórcami są pracownicy jednostek podległych tym ministrom oraz jednostek Polskiej Akademii Nauk.

4. Wniosek o wydanie decyzji wymienionej w ust. 1 powinien być złożony najpóźniej w terminie 6 miesięcy od daty zgłoszenia wynalazku do opatentowania w Urzędzie Patentowym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej; gdy chodzi o wnioski składane do jednostek wymienionych w ust. 2 pkt 1 i ust. 3, należy równocześnie powiadomić o złożonym wniosku przedsiębiorstwo upoważnione.

5. Wydanie decyzji wymienionej w ust. 1 powinno nastąpić najpóźniej w terminie 2 miesięcy od daty otrzymania wniosku i nie później niż w ciągu 9 miesięcy od daty zgłoszenia wynalazku do opatentowania w Urzędzie Patentowym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

6. W przypadkach uzasadnionych interesem gospodarki narodowej właściwy minister na wniosek Ministra Handlu

Zagranicznego może uchylać lub zmieniać decyzje wymienione w ust. 1.

§ 2. 1. Przedsiębiorstwo upoważnione powinno występować z inicjatywą zgłoszenia wynalazku do opatentowania za granicą, jeżeli ten, kto zgłosił wynalazek w Urzędzie Patentowym, nie wykazuje takiej inicjatywy, a zapewnienie ochrony patentowej wynalazku za granicą leży w interesie gospodarki narodowej.

2. Urząd Patentowy powinien w każdym czasie umożliwić przedsiębiorstwu upoważnionemu zapoznanie się z wynalazkami zgłoszonymi na rzecz Państwa.

§ 3. Właściwa jednostka gospodarki uspołecznionej (§ 1 ust. 2 i 3) powinna w każdym przypadku rozpatrzyć wystąpienie twórcy wynalazku pracowniczego w sprawie zgłoszenia wynalazku do opatentowania za granicą.

§ 4. Celowość zgłoszenia wynalazku do opatentowania za granicą istnieje wówczas, gdy można się spodziewać eksportu przedmiotów wytwarzanych przy zastosowaniu tego wynalazku, sprzedaży praw patentowych, zawarcia umowy licencyjnej albo gdy zgłoszenie wynalazku do opatentowania za granicą jest uzasadnione z innych powodów.

§ 5. Decyzję o dopuszczeniu wynalazku do zgłoszenia za granicą doręcza się wnioskodawcy oraz przedsiębiorstwu upoważnionemu, a gdy decyzja dotyczy wynalazku pracowniczego — także twórcy wynalazku; odwołanie od decyzji dotyczącej wynalazku pracowniczego służy także twórcy wynalazku.

§ 6. 1. Wnioskodawca, po otrzymaniu decyzji uwzględniającej jego wniosek, obowiązany jest dostarczyć przedsiębiorstwu upoważnionemu na swój koszt dokumenty, potrzebne do zgłoszenia wynalazku w krajach określonych w decyzji. Na podstawie umowy wnioskodawca może zlecić przygotowanie tych dokumentów przedsiębiorstwu upoważnionemu.

2. Na żądanie przedsiębiorstwa upoważnionego wnioskodawca obowiązany jest na swój koszt do przygotowania i dostarczenia przedsiębiorstwu upoważnionemu wszelkich materiałów niezbędnych w postępowaniu za granicą w celu utrzymania w mocy uzyskanego tam patentu.

§ 7. W razie decyzji nie uwzględniającej wniosku o zgłoszenie wynalazku do opatentowania za granicą właściciel wynalazku niepracowniczego może zgłosić wynalazek do opatentowania za granicą bezpośrednio, z zachowaniem przepisów prawa dewizowego.

§ 8. 1. Jednostka, która wydała decyzję o dopuszczeniu wynalazku do zgłoszenia za granicą, może wydać decyzję o zaniechaniu utrzymywania ochrony patentowej za granicą, jeżeli dalsze utrzymywanie tej ochrony nie jest celowe.

2. Decyzja o zaniechaniu utrzymywania dalszej ochrony patentowej za granicą powinna być doręczona temu, na czyj wniosek nastąpiło zgłoszenie wynalazku za granicą, a gdy chodzi o wynalazki pracownicze — także twórcy wy-

nalazku, a ponadto jednostkom gospodarki uspołecznionej (w tym przedsiębiorstwu upoważnionemu), które mogą być zainteresowane w utrzymaniu ochrony patentowej za granicą, co najmniej na 6 miesięcy przed upływem terminu, w którym należy uiścić opłatę za następny okres ochrony patentowej; w sprawie odwołania od takiej decyzji stosuje się przepis § 5.

3. Wydanie decyzji wymienionej w ust. 1 następuje z urzędu lub na wniosek zainteresowanej jednostki gospodarki uspołecznionej, w tym również przedsiębiorstwa upoważnionego.

§ 9. 1. W przypadkach określonych w § 8 właścicielowi wynalazku niepracowniczego przysługują uprawnienia przewidziane w § 7, z zastrzeżeniem powiadomienia o tym przedsiębiorstwa upoważnionego.

2. Wykonanie decyzji o zaniechaniu utrzymywania dalszej ochrony patentowej za granicą ulegnie na wniosek właściciela wynalazku niepracowniczego wstrzymaniu, jeżeli w okresie 3 miesięcy przedłoży przedsiębiorstwu upoważnionemu dowody, że z zachowaniem przepisów prawa dewizowego poczynił niezbędne czynności w celu utrzymania ochrony patentowej za granicą.

§ 10. 1. Koszty powstałe w walucie polskiej, jak również równoważność w walucie polskiej kosztów powstałych w walucie zagranicznej z tytułu zgłoszenia poprzez przedsiębiorstwo upoważnione wynalazku do opatentowania za granicą oraz uzyskania i utrzymywania za granicą ochrony patentowej tego wynalazku ponosi wnioskodawca. Koszty powstałe w walucie polskiej obejmują również prowizję przedsiębiorstwa upoważnionego, w wysokości określonej przez Ministra Handlu Zagranicznego.

2. Na podstawie umowy z właścicielem wynalazku niepracowniczego koszty określone w ust. 1 może pokryć przedsiębiorstwo upoważnione. W tym przypadku koszty te podlegają potrąceniu po obowiązującym kursie z pierwszych wpływów należnych właścicielowi patentu z tytułu wykonywania przez przedsiębiorstwo upoważnione praw z patentu uzyskanego za granicą. W umowie między właścicielem wynalazku niepracowniczego a przedsiębiorstwem upoważnionym można zastrzec, że w razie braku wpływów z tytułu wykonywania za granicą wynalazku niepracowniczego, zgłoszonego na wniosek jednostki gospodarki uspołecznionej, w tym również na wniosek przedsiębiorstwa upoważnionego, koszty, o których mowa w ust. 1, poniesie przedsiębiorstwo upoważnione.

3. W przypadkach, o których mowa w § 7, koszty w walucie polskiej i w walucie zagranicznej, związane ze zgłoszeniem do opatentowania za granicą wynalazku niepracowniczego oraz z uzyskaniem i utrzymywaniem za granicą ochrony patentowej, ponosi właściciel wynalazku.

§ 11. 1. Wysokość limitów dewizowych przeznaczonych na wydatki związane ze zgłaszaniem wynalazków do opatentowania za granicą oraz utrzymywaniem za granicą ochrony patentowej ustala Minister Handlu Zagranicznego na wniosek przedsiębiorstwa upoważnionego.

2. Zabezpieczenie limitów dewizowych na potrzeby jednostek wymienionych w § 1 ust. 2 i 3 następuje na podstawie wniosków zgłoszonych przez te jednostki do przedsiębiorstwa upoważnionego.

§ 12. Po wydaniu decyzji uwzględniającej wniosek o dopuszczenie wynalazku do zgłoszenia za granicą powinna być zawarta umowa między wnioskodawcą a przedsiębiorstwem upoważnionym, określająca wzajemne prawa i obowiązki wynikające z dokonania takiego zgłoszenia oraz związane z utrzymywaniem praw z patentu za granicą.

Rozdział 2.

Wykonywanie praw z patentów uzyskanych za granicą.

§ 13. 1. Wykonywanie praw z patentu uzyskanego za granicą może nastąpić tylko poprzez przedsiębiorstwo upoważnione przez Ministra Handlu Zagranicznego do zawierania umów o wykonywaniu praw z patentów uzyskanych za

granicą. Dotyczy to w szczególności przeniesienia tych praw na osobę fizyczną lub prawną, mającą stałe zamieszkanie lub siedzibę za granicą, albo ustanowienia prawa ich wykonywania przez tę osobę.

2. W sprawach określonych w ust. 1 przedsiębiorstwo upoważnione działa w imieniu i na rzecz właściciela patentu uzyskanego za granicą.

§ 14. 1. W przypadkach uzasadnionych interesem polskiego eksportu albo względami polityki handlowej jednostki gospodarki uspołecznionej zainteresowane wykorzystaniem wynalazku w produkcji lub ich jednostki nadrzędne, w porozumieniu z przedsiębiorstwem handlu zagranicznego właściwym ze względu na eksport produktu wytwarzanego przy zastosowaniu wynalazku, mogą żądać od przedsiębiorstwa upoważnionego, aby nie przenosiło praw z patentu uzyskanego za granicą (§ 13 ust. 1).

2. Na wezwanie przedsiębiorstwa upoważnionego jednostki gospodarki uspołecznionej, o których mowa w ust. 1, obowiązane są w oznaczonym terminie powiadomić, czy żądają zaniechania przeniesienia praw z patentu uzyskanego za granicą.

3. Jeżeli z prawami z patentu uzyskanego za granicą sprzedawane są również maszyny, urządzenia lub inne towary związane z zastosowaniem lub stosowaniem wynalazku, zawieranie umów o wykonywanie praw z patentów uzyskanych za granicą następuje za pośrednictwem przedsiębiorstwa handlu zagranicznego, właściwego do eksportu takich maszyn, urządzeń lub innych towarów.

§ 15. Z tytułu czynności związanych z wykonywaniem praw z patentu uzyskanego za granicą przedsiębiorstwu upoważnionemu przysługuje marża w wysokości określonej przez Ministra Handlu Zagranicznego.

§ 16. 1. Jeżeli właścicielem patentu uzyskanego za granicą jest jednostka gospodarki uspołecznionej, z kwoty uzyskanej z tytułu wykonywania za granicą praw z tego patentu odlicza się w walucie zagranicznej:

- 1) marżę przedsiębiorstwa upoważnionego,
- 2) kwotę dodatkowego wynagrodzenia przewidzianego w ust. 3, przysługującego twórcy wynalazku.

2. Z wpływów wymienionych w ust. 1 właściciel wynalazku pracowniczego otrzymuje:

- 1) w walucie przekazu z zagranicy 30% pełnej kwoty uzyskanych wpływów; wpływy te może on przeznaczyć w całości na ponadplanowy import urządzeń, narzędzi, wyposażenia laboratoryjnego, materiałów, literatury fachowej oraz na pokrywanie wydatków związanych z zakupem licencji; wpływy te powiększają limity dewizowe wyżej wymienionych jednostek, z tym że w jednostkach i zakładach budżetowych kredyty budżetowe na ten cel zostaną we właściwym trybie powiększone;
- 2) w walucie polskiej, obliczonej po obowiązującym kursie, resztę uzyskanych wpływów po odliczeniu kwot wymienionych w ust. 1 oraz w pkt 1 niniejszego ustępu.

3. Twórcy wynalazku wymienionego w ust. 1 przysługuje dodatkowe wynagrodzenie w wysokości 10% kwoty uzyskanej z zagranicy; kwotę tę przedsiębiorstwo upoważnione przekazuje na rachunek bankowy twórcy.

4. Jeżeli właścicielem patentu uzyskanego za granicą jest jednostka gospodarki nie uspołecznionej, z kwoty uzyskanej z tytułu wykonywania za granicą praw z tego patentu odlicza się marżę przedsiębiorstwa upoważnionego, resztę zaś wpływów przekazuje się:

- 1) w walucie przekazu z zagranicy 10% pełnej kwoty uzyskanych wpływów — twórcy wynalazku; kwotę tę przedsiębiorstwo upoważnione przekazuje twórcy wynalazku na jego rachunek bankowy,
- 2) w walucie polskiej, obliczonej po obowiązującym kursie, resztę uzyskanych wpływów po odliczeniu marży przedsiębiorstwa upoważnionego oraz kwoty wymienionej w pkt 1 — właścicielowi wynalazku.

§ 17. 1. Jednostka gospodarki uspołecznionej, na której żądanie prawa z patentu uzyskanego za granicą nie mo-

gą być przenoszone ze względu na interes eksportu (§ 14), obowiązana jest wypłacić właścicielowi wynalazku niepracowniczego opatentowanego za granicą wynagrodzenie, a twórcy wynalazku pracowniczego opatentowanego za granicą dodatkowe wynagrodzenie, obliczone według zasad wynagradzania za projekty wynalazcze, w oparciu o spodziewane efekty ekonomiczne. Efekty te ustala szacunkowo właściwy minister w porozumieniu z Ministrem Handlu Zagranicznego.

2. Z kwot przyznanych stosownie do ust. 1 właściciel wynalazku niepracowniczego opatentowanego za granicą albo twórca wynalazku pracowniczego opatentowanego za granicą otrzymują za pośrednictwem przedsiębiorstwa upoważnionego na swój bankowy rachunek walutowy w kraju 10% w walucie lub w walutach wpływu z tytułu eksportu przedmiotów wytwarzanych przy zastosowaniu wynalazku. Kwoty przekazywane w walucie obcej nie mogą przekraczać 10% uzyskanego wpływu dewizowego.

3. Jeżeli efekty ekonomiczne uzyskane w wyniku eksportu produktu wytwarzanego przy zastosowaniu wynalazku okażą się znacznie wyższe od ustalonych szacunkowo, kwoty obliczone stosownie do przepisów ust. 1 i 2 podlegają stosunkowemu podwyższeniu.

§ 18. Jeżeli na żądanie jednostki gospodarki społecznej prawa z patentu uzyskanego za granicą nie mogą być przenoszone ze względów polityki handlowej (§ 14), właścicielowi wynalazku niepracowniczego opatentowanego za granicą albo twórcy wynalazku pracowniczego opatentowanego za granicą przysługuje od tej jednostki gospodarki społecznej wynagrodzenie w wysokości ustalonej szacunkowo przez właściwego ministra, po porozumieniu z Ministrem Handlu Zagranicznego.

§ 19. Sprzedaż lub nieodpłatne odstąpienie za granicą wynalazku zarówno zgłoszonego, jak i nie zgłoszonego do opatentowania w Urzędzie Patentowym, może nastąpić tylko poprzez przedsiębiorstwo upoważnione.

Rozdział 3.

Nabywanie od osób mających zamieszkanie lub siedzibę za granicą praw z patentów uzyskanych w Polsce.

§ 20. 1. Nabycie od osób mających zamieszkanie lub siedzibę za granicą praw z patentu uzyskanego w Polsce następuje poprzez przedsiębiorstwo upoważnione przez Ministra Handlu Zagranicznego do nabywania od takich osób praw z patentów uzyskanych w Polsce.

2. Jeżeli łącznie z prawami z patentu uzyskanego w Polsce nabywane są od tych osób maszyny, urządzenia, dokumentacja lub inna pomoc techniczna, związane z zastosowaniem wynalazku w produkcji, nabycie praw z patentu uzyskanego w Polsce następuje poprzez przedsiębiorstwo handlu zagranicznego właściwe do importu takich maszyn, urządzeń, dokumentacji lub pomocy technicznej.

3. Przedsiębiorstwo określone w ust. 1 i 2 nabywa prawa z patentu uzyskanego w Polsce na wniosek jednostki gospodarki społecznej zainteresowanej w wykorzystaniu wynalazku w produkcji i na podstawie umowy zawartej z tą jednostką.

§ 21. 1. Przedsiębiorstwa, o których mowa w § 20 ust. 1 i 2, nabywają prawa z patentu uzyskanego w Polsce w swoim imieniu i na swoją rzecz.

2. Umowa z osobą mającą zamieszkanie lub siedzibę za granicą o nabycie praw z patentu uzyskanego w Polsce powinna zastrzegać możliwość przeniesienia praw z umowy na rzecz jednostki lub jednostek gospodarki społecznej, zainteresowanych w wykorzystaniu wynalazku.

§ 22. Nabycie od osoby mającej zamieszkanie lub siedzibę za granicą praw z patentu uzyskanego w Polsce na rzecz innej osoby niż jednostka gospodarki społecznej może nastąpić tylko na podstawie zgody Ministra Handlu Zagranicznego. W przypadku tym przepisy §§ 20 i 21 stosuje się odpowiednio.

§ 23. Przedsiębiorstwa, o których mowa w § 20 ust. 1 i 2, powinny udzielać jednostkom gospodarki społecznej, zainteresowanym w nabyciu praw z patentu uzyskanego w Polsce (§ 20), wszelkiej możliwej pomocy w uzyskaniu danych technicznych dotyczących wynalazku.

Rozdział 4.

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 24. W celu ustalenia zakresu i zasad wykonywania praw z patentów uzyskanych za granicą osoby, które przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zgłosiły wynalazki niepracownicze do opatentowania za granicą, powinny w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia przekazać przedsiębiorstwu upoważnionemu (§ 1) na piśmie wyczerpujące informacje i dokumentację dotyczące aktualnego stanu prawnego w zakresie ochrony patentowej zgłoszonych wynalazków.

§ 25. 1. W okresie do dnia 31 grudnia 1963 r. jednostki gospodarki społecznej będą zgłaszały wynalazki do opatentowania za granicą w dotychczasowym trybie po uzyskaniu decyzji przedsiębiorstwa upoważnionego, przewidzianej w § 4.

2. W okresie ustalonym w ust. 1:

- 1) przepisy § 6 nie będą miały zastosowania do wynalazków zgłaszanych w myśl ust. 1 do opatentowania za granicą,
- 2) umowy, o których mowa w § 12, będą mogły być zawarte po dokonaniu w myśl ust. 1 zgłoszenia wynalazku do opatentowania za granicą, nie później jednak niż do dnia 31 grudnia 1963 r.,
- 3) przepis § 11 ust. 2 nie ma zastosowania do ustalenia limitów dewizowych ministerstw i urzędów centralnych na rok 1963.

§ 26. Jednostki gospodarki społecznej, które przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zgłosiły wynalazki do opatentowania za granicą, powinny w terminie do dnia 31 grudnia 1963 r. przekazać przedsiębiorstwu upoważnionemu na piśmie wyczerpujące informacje i dokumentację, dotyczące aktualnego stanu prawnego w zakresie ochrony patentowej zgłoszonych wynalazków, oraz zawrzeć w tym terminie z przedsiębiorstwem upoważnionym umowę (§ 12), określającą zasady i zakres wykonywania przez przedsiębiorstwo upoważnione praw z patentów uzyskanych za granicą.

§ 27. Minister Handlu Zagranicznego ustali:

- 1) które przedsiębiorstwo lub przedsiębiorstwa są upoważnione w rozumieniu §§ 1, 13 i 20,
- 2) jakim warunkom powinno odpowiadać podanie zawierające wniosek o zgłoszenie wynalazku do opatentowania za granicą (§ 1).

§ 28. Zasady przekazywania za granicą wynalazków i praw do ich wykonywania w ramach współpracy gospodarczej państw będących członkami Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej określą odrębne przepisy.

§ 29. Przepisy rozporządzenia dotyczące wynalazków mają odpowiednie zastosowanie do wzorów użytkowych.

§ 30. Przepisy rozporządzenia dotyczące ministrów stosuje się również do przewodniczących komisji i komitetów sprawujących funkcje naczelnych organów administracji państwowej oraz kierowników urzędów centralnych.